A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2006. május 11. *

A C-11/05. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Gerechtshof te Amsterdam (Hollandia) a Bírósághoz 2005. január 14-én érkezett, 2004. december 28-i határozatával terjesztett elő az előtte

a „Friesland Supply Point Ede" kereskedelmi név alatt eljáró **Friesland Coberco Dairy Foods BV**

és

az **Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus és A. Ó Caoimh (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: holland.

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. december 8-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Friesland Coberco Dairy Foods BV képviseletében J. G. Olijve és J. P. Scholten adviseurs,

– a holland kormány képviseletében H. G. Sevenster és M. de Grave, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében I. Chalkias és S. Papaioannou, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Albenzio avvocato dello Stato,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében J. Hottiaux, meghatalmazotti minőségben, segítője: Y. van Gerven ügyvéd,

a főtanácsnok indítványának a 2006. február 2-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 311., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 10. kötet, 239. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 133. cikke e) pontjának, valamint a 2001. május 4-i 993/2001/EK bizottsági rendelettel (HL L 141., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 11. kötet, 286. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 502. cikke (3) bekezdésének és 504. cikke (4) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a holland Friesland Coberco Dairy Foods BV társaság (a továbbiakban: Coberco Dairy Foods) és az Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/Kantoor Groningen (adófelügyelet/ északi vámhatóság/groningeni hivatal, a továbbiakban: Inspecteur) között vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély kibocsátása iránti kérelem (a továbbiakban: kérelem) tárgyában folyamatban lévő eljárásban nyújtották be.

Jogi háttér

A Vámkódex

3 A Vámkódex számos gazdasági vámeljárást szabályoz, közöttük a 130–136. cikkében a „vámfelügyelet melletti feldolgozást".

4 A Vámkódex 130. cikkének szövege a következő:

„A vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás lehetővé teszi a Közösség vámterületén nem közösségi áruk felhasználását olyan műveletekben, amelyek megváltoztatják jellegüket vagy állapotukat anélkül, hogy azokra behozatali vámok vagy kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznának, és lehetővé teszi, hogy az ilyen műveletekből származó termékeket a rájuk vonatkozó behozatali vámtétel mellett bocsássák szabad forgalomba. Az ilyen termékeket feldolgozott termékeknek nevezik."

5 Az említett Vámkódex 132. cikke szerint:

„A vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély annak a személynek a kérelmére kerül kiadásra, aki a feldolgozást végzi vagy annak elvégzése felől intézkedik."

6 A Vámkódex 133. cikke így szól:

„Az engedély kizárólag akkor adható ki:

[...]

e) ha valamely közösségbeli feldolgozási tevékenység létrehozásának vagy fenntartásának elősegítésére irányuló eljáráshoz szükséges feltételek anélkül teljesülnek, hogy az káros hatással lenne a hasonló áruk közösségi termelőinek

alapvető érdekeire (gazdasági feltétel). A gazdasági feltételeknek megfelelőnek minősülő esetek a bizottsági eljárással összhangban határozhatók meg."

7 A Vámkódex 247–249. cikkével összhangban az Európai Közösségek Bizottságát munkájában a Vámkódex Bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti az említett cikkekben rögzített feltételek szerint.

8 A Vámkódex 249. cikke így rendelkezik fent említett bizottságról:

„A bizottság bármilyen, az elnöke által saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam képviselőjének kérelmére felvetett vámjogalkotásra vonatkozó kérdést megvizsgálhat."

A végrehajtási rendelet

9 A végrehajtási rendelet 496. cikke az „engedélyt" úgy határozza meg, mint a vámhatóságnak a vámeljárás alkalmazására szóló engedélye.

10 E rendelet 502. cikke így rendelkezik:

„1) Kivéve azt az esetet, ha a 3., 4., vagy 6. fejezet szerint a gazdasági feltételeket teljesítettnek tekintik, az engedély nem adható meg anélkül, hogy a vámhatóságok megvizsgálnák a gazdasági feltételeket.

(2) Az aktív feldolgozási eljárásoknál (3. fejezet) a vizsgálatnak meg kell állapítania a közösségi források alkalmazásának gazdasági életképtelenségét, figyelembe véve különösen a következő ismérveket, amelyek részleteit a 70. melléklet B. része tartalmazza:

a) a tervezett feldolgozási műveletekhez behozni szándékozott árukkal azonos minőségű és műszaki jellemzőkkel rendelkező, Közösségben előállított áruk rendelkezésre állásának hiánya;

b) árkülönbség a Közösségben előállított áruk, illetve a behozni szándékozott áruk között;

c) szerződéses kötelezettségek.

(3) A vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárásokhoz (4. fejezet) a vizsgálatnak meg kell állapítania, hogy a nem közösségi források felhasználása lehetővé teszi-e a feldolgozási tevékenységek létrehozását vagy fenntartását a Közösségben.

[...]"

11 Az említett rendelet 503. cikke szerint:

„A gazdasági feltételek vizsgálata a Bizottság bevonásával, akkor lehetséges, ha:

a) az érintett vámhatóságok az engedély kiadása előtt vagy után konzultálni kívánnak;

b) egy másik vámigazgatás kifogással él a kiadott engedéllyel kapcsolatban;

c) a Bizottság kezdeményezi."

12 A végrehajtási rendelet 504. cikke így rendelkezik:

„(1) Ha az 503. cikk szerinti vizsgálatot kezdeményezik, az ügyiratot meg kell küldeni a Bizottságnak. Tartalmaznia kell a már elvégzett vizsgálat eredményeit.

(2) A Bizottság visszaigazolja ennek kézhezvételét, vagy tájékoztatja az érintett vámhatóságokat, amennyiben saját kezdeményezésére jár el. A Bizottság a vámhatóságokkal folytatott konzultáció során eldönti, hogy a Vámkódex bizottságban szükséges-e a gazdasági feltételek vizsgálata.

(3) Amennyiben az esetet a Vámkódex bizottság elé terjesztik, a vámhatóságok tájékoztatják a kérelmezőt vagy az engedélyest az ilyen eljárás kezdeményezéséről, és amennyiben a kérelem kezelése még nem fejeződött be, arról, hogy az 506. cikkben meghatározott határidőt felfüggesztették.

(4) Az érintett vámhatóságok és minden más hasonló engedélyekkel vagy kérelmekkel foglalkozó vámhatóság figyelembe veszi a Vámkódex bizottság következtetéseit.

[...]"

13 A vámfelügyelet melletti feldolgozást illetően a végrehajtási rendelet 551. cikke (1) bekezdésének első mondata előírja:

„A vámfelügyelet melletti feldolgozásra vonatkozó vámeljárás olyan áruknál alkalmazandó, amelyek feldolgozása alacsonyabb összegű behozatalai vámok alá tartozó termékeket eredményez, mint amekkora az importárukra alkalmazandó."

14 Az említett rendelet 552. cikke szerint:

„(1) A 76. melléklet A. részében említett áru- és műveletfajtáknál a gazdasági feltételeket teljesítettnek kell tekinteni.

A más típusú áruknál és műveleteknél a gazdasági feltételeket meg kell vizsgálni.

(2) A 76. melléklet B. részében említett, és az A. részében nem említett áru- és műveletfajtáknál a gazdasági feltételek vizsgálatára a bizottságban kerül sor. Az 504. cikk (3) és (4) bekezdését alkalmazni kell."

15 A végrehajtási rendelet 76. mellékletének B. része tartalmazza a közös mezőgazdasági politika körében hozott intézkedések hatálya alá tartozó valamennyi árut.

Az 1260/2001/EK rendelet

16 A cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2001. június 19-i 1260/2001/EK rendelet (HL L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 33. kötet, 17. o.) a cukorpiac stabilizálására alkalmas intézkedéseket vezetett be a közös mezőgazdasági politika célkitűzéseinek elérése, és különösen a Közösség cukorrépa- és cukornádtermelői foglalkoztatottságának és életszínvonalának további garantálása érdekében.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

17 A Coberco Dairy Foods gyümölcslé alapú italokat gyárt, amelyekhez részben a tagállamokban, részben harmadik országokban honos vállalkozásoktól beszerzett gyümölcslé sűrítményt, cukrot, aromákat, ásványi anyagokat és vitaminokat használ fel. A gyártási folyamat főként a gyümölcslé vízzel és cukorral való elegyítéséből, a termék pasztörizálásából és csomagolásából áll.

18 E társaság 2002. július 23-án a Vámkódex 132. cikke alapján vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély iránti kérelmet nyújtott be a holland vámhatóságokhoz, amely három termékre vonatkozott, úgy mint almalé hozzáadott cukorral, narancslé hozzáadott cukorral és fehércukor, amely nem nádcukor. Az említett kérelemben azt jelölték meg gazdasági feltételként, hogy a harmadik országokból származó anyagok felhasználása lehetővé teszi a feldolgozási tevékenységek fenntartását a Közösségben.

19 Mivel az áruk és a tervezett feldolgozás a végrehajtási rendelet 76. mellékletének B. részében szerepel, az esetet a bizottság elé terjesztették annak megvizsgálása céljából, hogy vajon teljesültek-e gazdasági feltételek.

20 Az Európai Közösségek Bizottsága 2003. augusztus 22-én munkaanyagot terjesztett a bizottság elé, amelyből kiderül, hogy a Coberco Dairy Foods a közép- és kelet-európai termelőkkel fennálló éles verseny miatt nyújtotta be a kérelmét. E társaság hozzávetőleg 750 000 euró összegű kezdő beruházást szándékozott végezni olyan feldolgozóüzem létrehozásával, amely megközelítőleg két munkahely létesítését eredményezi. A vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás alkalmazása nélkül a Coberco Dairy Foods valószínűleg úgy döntött volna, hogy e termékeket inkább Közép- vagy Kelet-Európában, mintsem Hollandiában dolgozza fel.

21 A bizottság 2003. szeptember 18-i ülésén megvizsgálta e dokumentumot. Ezen ülés jegyzőkönyve rögzíti, hogy a Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatóságának képviselője egyrészről arról tájékoztatta a bizottságot, hogy a cukorértékesítés garanciái csökkentek, figyelemmel a Közösség nemzetközi kötelezettségeire, másrészről a közösségi cukortermelőkre „nyomás nehezedik", és e nyomást növelik e „vámmentes" behozatalok a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás keretében. Következésképpen az említett Főigazgatóság nem támogatta a kérelmet. Ezért a bizottság úgy határozott, hogy a jelen esetben nem teljesültek a gazdasági feltételek.

22 A holland vámhatóságok 2003. október 27-i határozatukban a bizottság következtetéseire támaszkodtak a Coberco Dairy Foods kérelmének elutasításakor. Az utóbbi által benyújtott fellebbezést az Inspecteur 2004. április 2-án utasította el.

23 Ezt követően a Coberco Dairy Foods 2004. május 10-én keresetet nyújtott be a Gerechtshof te Amsterdamhoz.

24 E körülmények között a Gerechtshof te Amsterdam 2004. december 28-i végzésével az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Hogyan kell értelmezni az „anélkül [...], hogy az káros hatással lenne a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekeire" fordulatot a [Vámkódex]

133. cikkének e) pontjában? Kizárólag a végtermék piacát kell-e figyelembe venni vagy a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás alapanyagaira vonatkozó gazdasági helyzetet is meg kell vizsgálni?

2) Figyelembe kell-e venni a tervezett tevékenységgel összefüggésben létesített munkahelyek minimális számát a [végrehajtási rendelet] 502. cikkének (3) bekezdésében foglalt „feldolgozási tevékenységek létrehozásá[t] vagy fenntartásá[t]" fordulat megítéléséhez? Milyen más szempontok vonatkoznak még a hivatkozott rendeletszöveg értelmezésére?

3) Az első és második kérdésre adott válaszra figyelemmel vizsgálhatja-e a Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásban a Vámkódex Bizottság következtetéseinek érvényességét?

4) Ha a válasz igenlő, érvényesek-e a jelen következtetések az indokolásuk és a felhozott gazdasági érvek tekintetében?

5) Amennyiben a Bíróság a következtetések érvényességét nem vizsgálhatja, hogyan kell értelmezni a [végrehajtási rendelet] 504. cikke (4) bekezdésében foglalt, „az érintett vámhatóság [...] figyelembe veszi a Vámkódex bizottság következtetéseit" fordulatot, ha – elsőfokon – a vámhatóság és/vagy – a jogorvoslat benyújtását követően – a nemzeti bíróság arra az álláspontra jut, hogy a Vámkódex Bizottság következtetései nem alapozhatják meg a vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély iránti kérelem elutasítását?"

Az ötödik kérdésről

25 A kérdést előterjesztő bíróság ötödik kérdésével, amelyet először kell megvizsgálni, a végrehajtási rendelet 504. cikkének (4) bekezdésében foglalt, „a vámhatóság figyelembe veszi a Vámkódex bizottság következtetéseit" fordulat értelmezésére vár választ. Lényegében azt kívánja megtudni, hogy e rendelkezés magában foglalja-e azt, hogy a bizottság következtetései kötelezik a vámfelügyelet melletti feldolgozási tevékenységre szóló engedély iránti kérelmet elbíráló nemzeti vámhatóságokat.

26 Elsősorban rögzíteni kell, hogy a végrehajtási rendelet 504. cikke (4) bekezdésének szövegéből nem következik, hogy a bizottság következtetései kötelezik a nemzeti vámhatóságokat. E rendelkezés szövege szerint a bizottság következtetéseit csak figyelembe kell vennie a kérelmet elbíráló vámhatóságoknak, valamint minden más hasonló engedélyekkel vagy kérelmekkel foglalkozó vámhatóságnak.

27 E rendelkezés egyáltalán nem kötelezi a nemzeti vámhatóságokat arra, hogy automatikusan a bizottság következtetései szerint járjanak el. Eltérhetnek a bizottság által levont következtetésektől azzal a feltétellel, hogy döntésüket e tekintetben megindokolják.

28 A bizottsági következtetések jogi természetének e megítélését és e következtetések vámhatóságok általi figyelembevétele során a vámhatóságokra háruló kötelezettség terjedelmét erősíti meg a bizottság létrehozásával követett cél. Amint az említett Vámkódex hetedik preambulumbekezdéséből következik, e bizottság létrehozása pusztán a tagállamok és a Bizottság közötti szoros és hatékony együttműködés biztosítására irányul a Vámkódexszel érintett területen. A vámfelügyelet melletti feldolgozás iránti kérelmek vonatkozásában ezen együttműködés úgy valósulhat meg, illetve olykor úgy kell megvalósulnia, hogy a Vámkódex 133. cikkének

e) pontjában és a végrehajtási rendelet 502. cikkében rögzített gazdasági feltételeket megvizsgálják, és a bizottsággal konzultációt folytatnak azt megelőzően, hogy az érintett vámhatóságok az engedélyt kiadják vagy azt követően, hogy azt kiadták.

29 Noha a bizottság következtetései a szóban forgó gazdasági feltételeket illetően a vámhatóságok tájékoztatására irányulnak, amint azt a Vámkódex és a végrehajtási rendelet is előírja, sem a végrehajtási rendelet szövegéből, különösen e rendelet 504. cikke (4) bekezdéséből, sem a bizottság feladataiból, sem az ezen utóbbival folytatott konzultáció céljából nem következik, hogy az érintett vámhatóságokat kötelezik a bizottság következtetései.

30 Továbbá mind a Vámkódex 133. cikkének e) pontja, amely előírja, hogy a gazdasági feltételeknek megfelelőnek minősülő esetek a bizottsági eljárással összhangban határozhatók meg, mind ugyanezen Vámkódex 249. cikke, amely úgy rendelkezik, hogy a bizottság bármilyen vámjogalkotásra vonatkozó kérdést megvizsgálhat, azt erősíti meg, hogy bizottságnak főként az a feladata, hogy megkönnyítse az illetékes nemzeti hatóságok döntéshozatalát, és nem az, hogy az utóbbiakra vonatkozóan korlátozásokat írjon elő.

31 A végrehajtási rendelet 504. cikke (4) bekezdésének ezen értelmezését, miszerint a bizottság következtetései nem kötelezőek, nem kérdőjelezheti meg az sem, hogy bizonyos körülmények között a végrehajtási rendelet 552. cikkének (2) bekezdése szerint kötelező a bizottsággal folytatott konzultáció, különösen abban az esetben, ha az alapügyhöz hasonlóan agrárpolitikai intézkedések hatálya alá tartozó árukról van szó. Márpedig az illetékes nemzeti hatóságoknak még az ilyen esetekben is csak figyelembe kell venniük az említett bizottság következtetéseit, és azok nem kötelezik őket. Ugyanis a bizottsággal folytatott konzultáció nem azonosítható az általa levont következtetések szerinti eljárás kötelezettségével.

32 Az egyes tagállamokban, különösen a Holland Királyságban folytatott gyakorlatot illetően – miszerint az érintett vámhatóságok, ha a bizottság következtetései elutasítóak, automatikusan azok szerint járnak el – rögzíteni kell, hogy a Vámkódex és a végrehajtási rendelet vonatkozó rendelkezései szerint az említett hatóságoknak mégis jogukban áll, hogy a bizottságétól eltérő álláspontot fogadjanak el azt követően, hogy a körülményeket maguk is mérlegelték, és a határozatukat e tekintetben megfelelően indokolták.

33 E körülmények között azt kell válaszolni az ötödik kérdésre, hogy a bizottság következtetései nem kötelezik a vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély iránti kérelmet elbíráló nemzeti vámhatóságokat.

A harmadik és a negyedik kérdésről

34 A kérdést előterjesztő bíróság harmadik kérdésével lényegében azt kívánja megtudni, hogy vajon az EK 234. cikk keretében érvényességi felülvizsgálat tárgyát képezhetik-e a bizottságnak a Vámkódex 133. cikkének e) pontján alapuló következtetései. Amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy hatáskörrel rendelkezik e felülvizsgálat lefolytatására, a kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdésével az alapügyben érintett bizottsági következtetések érvényességére vár választ, mind azok indokolása, mind az ott hivatkozott gazdasági érvek tekintetében.

35 Az EK 234. cikk úgy rendelkezik, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára az EK-Szerződés értelmezése, valamint a közösségi intézmények és az Európai Központi Bank jogi aktusainak érvényessége és értelmezése tárgyában.

36 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint e rendelkezés hatáskört biztosít a Bíróság számára, hogy előzetes döntéshozatal keretében kivétel nélkül döntsön a Közösségi intézmények által hozott aktusok érvényességéről és értelmezéséről (a C-322/88. sz. Grimaldi-ügyben 1989. december 13-án hozott ítélet [EBHT 1989., 4407. o.] 8. pontja).

37 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy nem vitatott az, hogy a bizottság következtetései nem tulajdoníthatók a Bizottságnak. Miután a Bizottság és a tagállamok konzultációt folytathatnak a bizottsággal, és olykor erre kötelesek is a vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély iránti kérelem vizsgálata során, ezen ítélkezési gyakorlat szerint a bizottság következtetéseit nem lehet az intézmények által hozott jogi aktusnak tekinteni. Ugyanez a megállapítás adódik a bizottság létrehozásával követett célból is, amely pusztán a tagállamok és a Bizottság közötti szoros és hatékony együttműködés biztosítására irányul a Vámkódexszel érintett területen.

38 A bizottság következtetéseinek jogi természetét illetően elsősorban arra kell emlékeztetni, amint az a jelen ítélet 26–33. pontjából is következik, hogy az nem kötelezi a vámfelügyelet melletti feldolgozási tevékenységre szóló engedély iránti kérelmet elbíráló nemzeti vámhatóságokat.

39 Ezen értelmezést erősíti meg a Bíróságnak a hasonló jellegű, más típusú véleményekre, így különösen a Közös Vámtarifa szerinti nómenklatúra egységes alkalmazásához szükséges intézkedésekről szóló, 1969. január 16-i 97/69/EGK tanácsi rendelettel (HL L 14., 1. o.) létrehozott, a Közös Vámtarifa Nómenklatúra Bizottságának véleményeire vonatkozó ítélkezési gyakorlata. A bizottság következtetéseivel kapcsolatban rögzíteni kell, hogy noha azok olyan fontos tényezők, amelyek biztosítják a Vámkódexnek a tagállamok vámhatóságai általi egységes alkalmazását, és ekként a Vámkódex-értelmezés lényeges eszközének tekinthetők, nem rendelkeznek kötelező hatállyal (ebben az értelemben lásd a 69/76. és 70/76. sz., Dittmeyer egyesített ügyekben 1977. február 15-én hozott ítélet [EBHT 1977., 231. o.] 4. pontját; a 798/79. sz., Chem Tec ügyben 1980. július 11-én hozott ítélet [EBHT 1980., 2639. o.] 11. és 12. pontját, valamint a C-35/93. sz., Develop Dr. Eisbein ügyben 1994. június 16-án hozott ítélet [EBHT 1994., I-2655. o.] 21. pontját).

40 Miután a bizottságot a tagállamok és a Bizottság közötti szoros és hatékony együttműködés biztosítására hozták létre a Vámkódexszel érintett területen, a tagállamok vámhatóságainak csak figyelembe kell venniük e következtetéseket, és nem kötelesek aszerint eljárni a jogerős határozatuk elfogadása során. Adott esetben ugyanis szükségképpen e jogerős határozat képezi a nemzeti bíróság felülvizsgálatának tárgyát.

41 Ezért azt kell válaszolni a harmadik kérdésre, hogy a bizottságnak a Vámkódex 133. cikkének e) pontján alapuló következtetései nem képezhetik érvényességi felülvizsgálat tárgyát az EK 234. cikk keretében.

42 A harmadik kérdésre adott válasz ismeretében nem szükséges megválaszolni a negyedik kérdést.

Az első kérdésről

43 A kérdést előterjesztő bíróság első kérdésével a Vámkódex 133. cikkének e) pontjában foglalt, „anélkül [...], hogy az káros hatással lenne a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekeire" fordulat értelmezésére vár választ. Lényegében azt kívánja megtudni, hogy vajon a vámfelügyelet melletti feldolgozási tevékenységre szóló engedély iránti kérelemnek az e rendelkezés szerinti elbírálása során kizárólag a végtermék piacát kell-e figyelembe venni, vagy az említett termékek előállítására felhasznált alapanyagok piacára vonatkozó gazdasági helyzetet is.

44 A Coberco Dairy Foods úgy véli, hogy a Vámkódex 133. cikkének e) pontja szerinti, „a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekei" fordulatot úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag a feldolgozott, azaz a végtermék közösségi termelői érdekeinek mérlegelésére terjed ki.

45 A görög és a holland kormány, valamint a Bizottság úgy véli, hogy a Vámkódex 133. cikke e) pontjának szövegére, szövegösszefüggésére és céljára tekintettel a gazdasági feltételek vizsgálata azt jelenti, hogy figyelembe kell venni mind a feldolgozott termékek előállítóinak, mind a feldolgozás folyamán felhasznált árukhoz hasonló áruk termelőinek érdekeit.

46 Az olasz kormány elsősorban azt állítja, hogy a gazdasági feltételek vizsgálatának az alapanyagokra kell vonatkoznia, mivel egyrészről azok kerülnek a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás alá, másrészről ezek azok a termékek, amelyekre vonatkozóan e kedvező eljárás védőintézkedéseit meghozták. Másodsorban ugyanezen célból kell lefolytatni e vizsgálatot a közösségi piac figyelembevételével. Harmadsorban az így meghozott határozatot ugyanúgy kell alkalmazni minden tagállamban.

47 Rögzíteni kell, hogy a Vámkódex 133. cikke e) pontjának szövege anélkül hivatkozik „a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekeire", hogy pontosan meghatározná azt, hogy vajon az a végtermék előállítóit jelöli-e meg, vagy pedig az említett termékek előállítására felhasznált alapanyagok gyártóira is kiterjed, és mivel nem ad világos választ a feltett kérdésre, így azon összefüggést kell megvizsgálni, amelybe e rendelkezés illeszkedik, azaz az e rendelkezés által szabályozott gazdasági vámeljárást és annak célját.

48 A Vámkódex 130. cikke alapján a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás lehetővé teszi a Közösség vámterületén nem közösségi áruk felhasználását olyan műveletekben, amelyek megváltoztatják jellegüket vagy állapotukat anélkül, hogy azokra behozatali vámok vagy kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznának, és lehetővé teszi, hogy az ilyen műveletekből származó termékeket a rájuk vonatkozó behozatali vámtétel mellett bocsássák szabad forgalomba. A végrehajtási rendelet 551. cikke (1) bekezdésének első mondata szerint ezen eljárás olyan áruknál alkalmazandó, amelyek feldolgozása alacsonyabb összegű behozatalai vámok alá tartozó termékeket eredményez, mint amekkora az importárukra alkalmazandó.

49 A vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárást annak érdekében szabályozták, hogy elkerüljék a Közös Vámtarifa automatikus alkalmazásának a Közösségen belüli feldolgozási tevékenységet érintő hátrányos következményeit. Viszont azáltal, hogy előnyt biztosít azon közösségi feldolgozók számára, akik ezen eljárás során nem kötelesek vámot fizetni a harmadik országokból behozott áruk után, az említett eljárás mégis sértheti a feldolgozás folyamán felhasznált alapanyagok esetleges közösségi gyártóinak alapvető érdekeit.

50 Figyelemmel az esetleges érdek-összeütközésekre nyilvánvaló, hogy a gazdasági feltételeknek a Vámkódex 133. cikkének e) pontjában előírt vizsgálata e különböző érdekek, mégpedig az alapanyag-feldolgozók és a hasonló áruk közösségi termelői érdekeinek számbavételére irányul. Amint a Bizottság is hangsúlyozza, e rendelkezés célja az, hogy mérlegeljék a feldolgozási tevékenységekre vonatkozó vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély előnyeit azokkal a lehetséges hatásokkal szemben, amelyeket az ezen engedély kiadása gyakorol a feldolgozás tárgyát képező árukhoz hasonló áruk közösségi termelőinek helyzetére.

51 Azonkívül a Vámkódex 133. cikkének e) pontja által követett cél ezen értelmezése, miszerint védelemben kell részesíteni valamennyi közösségi termelő érdekeit, mégpedig mind a végtermékek előállítóinak, mind az említett termékek előállítására felhasznált alapanyagok gyártóinak érdekeit, alkalmas egyedül arra, hogy figyelembe

vegye a közösségi közös politikákat, beleértve a közös mezőgazdasági politika követelményeit is, amint azt a Vámkódex harmadik és negyedik preambulumbekezdése is megköveteli.

52 Ezért azt kell válaszolni az első kérdésre, hogy a vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély iránti kérelemnek a Vámkódex 133. cikkének e) pontja szerinti elbírálása során nemcsak a végtermékek piacát, hanem az említett termékek előállítására felhasznált alapanyagok piacára vonatkozó gazdasági helyzetet is figyelembe kell venni.

A második kérdésről

53 A kérdést előterjesztő bíróság második kérdésével azt kívánja megtudni, hogy mely szempontok vonatkoznak a végrehajtási rendelet 502. cikkének (3) bekezdésében foglalt, „feldolgozási tevékenységek létrehozás[a] vagy fenntartás[a]" fordulat értelmezésére, és különösen figyelembe kell-e venni valamely minimális számú munkahely létesítését a tervezett feldolgozási tevékenységgel összefüggésben.

54 A Coberco Dairy Foods megítélése szerint az említett rendelkezés egyáltalán nem tartalmaz korlátozást a fenntartandó vagy létesítendő munkahelyek számát illetően, ez tehát nem lényeges szempont.

55 A vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély kibocsátását megelőzően a nemzeti vámhatóságoknak különösen a Vámkódex 133. cikkének e) pontja és a végrehajtási rendelet 502. cikkének (3) bekezdése alapján meg kell vizsgálniuk, hogy teljesültek-e bizonyos gazdasági feltételek, különösen, ha olyan agrárpolitikai intézkedések hatálya alá tartozó áruról van szó, mint például a cukor.

56 A Vámkódex 133. cikke e) pontjának rendelkezései alapján e vizsgálattal kell ellenőrizni, hogy vajon a vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély anélkül járul-e hozzá az árufeldolgozási tevékenységek létrehozásának vagy fenntartásának előmozdításához a Közösségben, hogy az sértené a hasonló áruk közösségi termelőinek alapvető érdekeit. A végrehajtási rendelet 502. cikkének (3) bekezdése megismétli azt a feltételt, hogy az említett engedélynek alkalmasnak kell lennie arra, hogy előmozdítsa a feldolgozási tevékenység létrehozását vagy fenntartását a Közösségben.

57 Habár a közösségi szabályozásnak a vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárásra vonatkozó rendelkezései nem határozzák meg pontosan az általuk előírt gazdasági feltételek megítélése során figyelembe veendő különböző szempontokat, emlékeztetni kell az eljárásnak a jelen ítélet 51–52. pontjában kifejtett céljára, valamint arra, hogy az említett feltételek vizsgálata arra irányul, hogy oly módon vegyék figyelembe az alapanyagok feldolgozóinak és a hasonló áruk közösségi termelőinek az érdekeit, hogy eközben teljesüljenek a közös politikák követelményei.

58 E megfontolásokra tekintettel, a holland és a görög kormánnyal, valamint a Bizottsággal egyezően rögzíteni kell, hogy az e rendelkezésekben foglalt gazdasági feltételeket olyan tényezők együttese alapján kell megítélni, mint a megvalósított beruházás értéke, a tevékenység tartóssága és életképessége, a létesített munkahelyek stabilitása, valamint minden más olyan tényező, amely a feldolgozási tevékenység létrehozását vagy fenntartását érinti. Noha a Vámkódex és annak végrehajtási rendelete által megkövetelt gazdasági feltételek vizsgálata során lényeges tényezőnek minősül a minimális számú munkahely létesítése a tervezett feldolgozási tevékenységgel összefüggésben, az nem tekinthető szükségképpen az egyetlen figyelembe veendő tényezőnek. Ugyanis az említett vizsgálat során figyelembe veendő szempontok az érintett feldolgozási tevékenység jellegétől függnek, és a gazdasági feltételek minden egyes vizsgálatát a konkrét helyzet körülményeire figyelemmel kell lefolytatni.

59 Következésképpen azt kell válaszolni a második kérdésre, hogy a „feldolgozási tevékenységek létrehozás[ának] vagy fenntartás[ának]" a Vámkódex 133. cikkének e) pontja, valamint a végrehajtási rendelet 502. cikkének (3) bekezdése szerinti megítéléséhez figyelembe veendő szempontok magukban foglalhatják a minimális számú munkahely létesítését a tervezett feldolgozási tevékenységgel összefüggésben, azonban nem korlátozódnak pusztán arra. Az említett szempontok ugyanis az érintett feldolgozási tevékenység jellegétől függnek, és a gazdasági feltételek vizsgálatát végző nemzeti vámhatóságoknak e két rendelkezés alapján valamennyi lényeges tényezőt átfogóan kell értékelniük, beleértve a létesített munkahelyek számához, a megvalósított beruházás értékéhez és a tevékenység tartósságához kapcsolódó tényezőket is.

A költségekről

60 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély iránti kérelemnek a 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 133. cikkének e) pontja szerinti elbírálása során nemcsak a végtermékek piacát, hanem az említett termékek előállítására felhasznált alapanyagok piacára vonatkozó gazdasági helyzetet is figyelembe kell venni.**

2) **A „feldolgozási tevékenységek létrehozás[ának] vagy fenntartás[ának]" a 2700/2000 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 133. cikkének e) pontja, valamint a 2001. május 4-i 993/2001/EK bizottsági rendelettel módosított 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 502. cikkének (3) bekezdése szerinti megítéléséhez figyelembe veendő szempontok magukban foglalhatják a minimális számú munkahely létesítését a tervezett feldolgozási tevékenységgel összefüggésben, azonban nem korlátozódnak pusztán arra. Az említett szempontok ugyanis az érintett feldolgozási tevékenység jellegétől függnek, és a gazdasági feltételek vizsgálatát végző nemzeti vámhatóságoknak e két rendelkezés alapján valamennyi lényeges tényezőt átfogóan kell értékelniük, beleértve a létesített munkahelyek számához, a megvalósított beruházás értékéhez és a tevékenység tartósságához kapcsolódó tényezőket is.**

3) **A Vámkódex Bizottságnak a 2700/2000 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 133. cikkének e) pontján alapuló következtetései nem képezhetik érvényességi felülvizsgálat tárgyát az EK 234. cikk keretében.**

4) **A Vámkódex Bizottság következtetései nem kötelezik a vámfelügyelet melletti feldolgozásra szóló engedély iránti kérelmet elbíráló nemzeti vámhatóságokat.**

Aláírások